

PRESENTACIÓ

El número tretzè de *Treballs de sociolingüística catalana* ha sortit amb més retard del que el Consell de Redacció havia previst, per algunes dificultats sorgides en la seva preparació, i això ha fet que aquest volum s'hagi de referir als actes desplegats durant dos anys: 1994 i 1995. Finalment, el número ha quedat estructurat tal com ara apareix:

El primer article, signat per *J. M. Román Olivé*, de l'Institut de Sociolingüística Catalana, i els professors *J. M. Aragay* i *J. Sabaté*, de la Universitat de Barcelona, presenta l'INUSCAT, un indicador de l'ús del català que ha començat a funcionar des de fa pocs anys.

A continuació, *Brauli Montoya Abat*, de la Universitat de les Illes Balears, examina el fenomen de la substitució lingüística a la ciutat d'Alacant i la seva difusió social per establir-ne una cronologia.

Ute Heinemann, de la Universitat de Frankfurt am Main, s'ha interessat pel fenomen del bilingüisme literari a Catalunya i analitza la «doctrina» elaborada per la sociolingüística catalana sobre aquesta qüestió (*A. M. Badia*, *F. Vallverdú*) amb visió crítica.

Xavier Saladrigas, de la Universitat de Barcelona, fa una anàlisi lèxica dels discos de la música pop-rock editats a Catalunya durant el període 1987-1994 per comprovar quin és l'ús del català en aquest sector.

Núria Alturo i Monné, professora del Departament de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona, analitza les seqüències textuais i la selecció de l'anomenat «pretèrit indefinit» (*he parlat*), des d'una perspectiva teòrica interdisciplinària (especialment de la lingüística textual, la semàntica, la pragmàtica i la sociolingüística).

Carme Hernández García, de la Universitat Pompeu Fabra, que treballa en un projecte de la Universitat de Barcelona per a l'obtenció i la informatització d'un corpus lingüístic de la varietat d'espanyol de Barcelona, reflexiona sobre els aspectes metodològics que giren al voltant de la selecció dels informants.

Gabriele Berkenbusch, de la Universitat de Tübingen, i *Christine Bierbach*, de la Universitat de Mannheim, presenten un balanç de l'interès per la llengua catalana per part de la filologia romànica alemanya.

Finalment, *Emili Boix Fuster*, de la Universitat de Barcelona i secretari del GCS, fa una llarga entrevista a Bartomeu Melià, antropòleg mallorquí resident al Paraguai i un conegut especialista en la situació de contacte de llengües en aquell país.

Tot seguit, incloem les ressenyes de les sessions de seminari que van tenir lloc durant els anys 1994 i 1995.

Sobre el conjunt d'activitats del Grup Català de Sociolingüística desenvolupades els anys 1994 i 1995, remetem com és habitual a les Memòries anuals que recollim a les pàgines següents. Entre els actes ressenyats –i deixant de banda les sessions de seminari, que són

comentades a la secció corresponent— cal destacar la participació del GCS en la Segona Trobada de l'Observatori Lingüístic del Pirineu Català, que va tenir lloc a la Universitat de Perpinyà (30-IX i 1-X-1994) i la participació en la taula rodona sobre les enquestes lingüístiques als darrers anys al País Valencià que va tenir lloc a la Facultat de Filologia de la Universitat de València, on també s'organitzà una presentació del GCS (7-II-1995). Així mateix volem destacar l'acte organitzat amb motiu de la publicació del llibre *Lectures de sociolingüística i filologia*, de Lluís Alpera, de la Universitat d'Alacant i soci del GCS (març 1995).

Té una especial significació per al nostre Grup l'acte celebrat a la Universitat de Barcelona el dia 14 de febrer de 1995 en el qual fou presentat el núm. 12 de *Treballs de Sociolingüística Catalana*, en homenatge a Antoni M. Badia i Margarit, fundador i primer president del GCS. Fou un acte íntim, però emotiu, que va comptar amb la presència de l'homenatjat.

Cal fer esment, també, de la col·laboració científica del nostre grup amb l'organització del Congrés Europeu sobre Planificació Lingüística, que se celebrà a Barcelona els dies 9 i 10 de novembre de 1995 sota el patrocini del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, i que va tenir una remarcable assistència d'especialistes del país i estrangers.

Per acabar, una vegada més deixem constància de la reconeixença del GCS per la col·laboració que tothora rebem de l'ICESB per al desenvolupament de les nostres tasques socials i acadèmiques.

GCS
1996